athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

அத்தியாயம் 8

மாநில அரசாங்க அமைப்பு – தமிழ்நாடு

முன்னுரை

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் தனியான நிர்வாக முறையை அளித்து ஒரு கூட்டாட்சி அரசாங்க முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தியாவில் 28 மாநிலங்களும், 6 யூனியன் பிரதேசங்களும், புதுடெல்லி என்ற தேசிய தலைநகர்ப் பகுதியும் உள்ளன. அரசியலமைப்பு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் ஆளுமைக்கான பகுதிகளைப் பெற்றுள்ளது. அரசியலமைப்பு விதி 370ன் படி ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் அதற்கென்று தனி அரசியலமைப்பைப் பெற்றிருப்பதைத்தவிர, அரசியலமைப்பின் VIவது பகுதியில் விதி 152லிருந்து விதி 237வரை எல்லா மாநில அரசாங்கங்களும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பைப் பெற்றுள்ளன என்பதை அது குறிப்பிடுகிறது. விரிவாகக் கூறினால், மத்திய அரசு பெற்றுள்ள பாராளுமன்ற அரசாங்க முறையே எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ளது. ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சரவை, சட்டத்துறை, நீதித்துறை, செயலகம், மாவட்ட நிர்வாகம் மற்றும் அதற்குக் கீழுள்ள அமைப்புகள் போன்றவைகளை விளக்குவதன் மூலம் நாம் இங்கே தமிழ்நாட்டின் அரசாங்கத்தை அறியலாம்.

8.1 ஆளுநர்

மாநிலத்தின் செயல்துறை அதிகாரம் ஆளுநரிடத்தில் உள்ளது மற்றும் மாநிலத்தின் எல்லா செயல்துறை நடவடிக்கைகளும் ஆளுநரின் பெயரில் செயல்படுத்தப்பட உள்ளன. ஆனால், பாராளுமன்ற முறைக்கிணங்க, அவர் மாநிலத்தின் பெயரளவுத் தலைவராக செயல்பட கடமைப்பட்டுள்ளார். பொதுவாக, அரசியலமைப்பு விதி 153க்கிணங்க, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒரு ஆளுநர் இருப்பார். ஆனால், 1956ஆம்

ஆண்டின் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ஒரு ஆளுநர் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கும் பதவி வகிக்கலாம் என்று வழிவகை செய்தது. ஆளுநர் என்பவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில்லை, ஆனால், ஜனாதிபதியால் நியமனம் செய்யப்படுகிறார். ஜனாதிபதியின் விருப்பம் உள்ளவரை பதவி வகிக்கிறார். 35 வயது நிரம்பிய எந்த இந்தியக் குடிமகனும் அந்தப் பதவிக்குத் தகுதியுடைவர், ஆனால், விதி 158க்கிணங்க அவர் எவ்வித வருவாய்தரும் பதவியை வகித்தல் கூடாது மற்றும் மத்திய அல்லது எந்த மாநிலச் சட்டத்துறையிலும் உறுப்பினராக இருத்தல் கூடாது. ஆனால், ஆளுநராக நியமனம் செய்யப்படவேண்டிய ஒரு நபர் பின்வரும் தன்மைகளில் திருப்தி படுத்தவேண்டும் என்று சர்க்காரியா ஆணையம் கூறியுள்ளது.

1. வாழ்க்கைப் பயணத்தில் சிறந்தவராக அவர் இருக்க வேண்டும்.
2. மற்ற மாநிலத்திலிருந்து வரும் ஒருவராக அவர் இருக்க வேண்டும்.
3. மாநிலத்தின் அரசியலில் நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாதவராக அவர் இருக்க வேண்டும்.
4. பொதுவாக, அரசியலில் அதிகம் பங்கெடுத்திராத ஒருவராக அவர் இருக்க வேண்டும், குறிப்பாக சமீபகால அரசியலில் பங்கெடுக்காதவராக இருக்க வேண்டும்., மற்றும்
5. மேற்கூறப்பட்ட தன்மைகளுக்கேற்ப ஒரு ஆளுநரை தேர்வு செய்யும் போது, இதுவரை இருந்த சிறுபான்மைக் குழுக்களுக்கு வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்பது தொடர வேண்டும்.

அரசியலமைப்பிற்கிணங்க, ஆளுநர் ஜனாதிபதியால் நியமனம் செய்யப்படுகிறார். ஆனால், நடைமுறையில், பிரதமமந்திரியின் பரிந்துரையின்பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகிறார். ஆளுநர் பதவியின் இயல்பான காலம் ஐந்து வருடங்கள் ஆகும். அவருக்கு மறு பதவிக்காலமும் கொடுக்கப்படலாம். அவரின் பதவிக்காலம்

முடிவடைந்த போதிலும்கூட பின்னர் வருபவர் பதவியேற்கும் வரை பதவியில் தொடர்கிறார். ஆளுநரின் பதவிக்காலம் ஐந்து வருடங்கள் என்று இருக்கின்றபோதிலும், அவருடைய இராஜினாமாவாலோ அல்லது ஜனாதிபதியால் பதவி நீக்கம் செய்வதாலோ அவர் பதவி இழக்கலாம். மாநிலச் சட்டத்துறையில் வாக்கெடுப்புப்பெறாத தொகுப்பு நிதியிலிருந்து அவர் தனது சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்.

ஆளுநரின் அதிகாரங்களும், பணிகளும்

ஆளுநர் மாநில செயல்துறையின் தலைவராக திகழ்கிறார் மற்றும் அதிகமான அதிகாரங்களையும் அவர் பெற்றுள்ளார். விதி 163-க்கிணங்க, ஆளுநர் தனது பணிகளையும் அதிகாரங்களையும் செயல்படுத்துகின்ற போது, சில குறிப்பிட்ட விதிவிலக்குகளைத்தவிர, முதலமைச்சரைத் தலைவராக கொண்ட அமைச்சரவையின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையால் வழிநடத்தப்படுகிறார். மாநில அளவிலான செயல்துறைத் தலைவராக, ஆளுநர் பின்வருகின்ற பணிகளையும் அதிகாரங்களையும் பெற்றுள்ளார்.

அ. செயல்துறை அதிகாரங்கள்

ஆ. சட்டத்துறை அதிகாரங்கள்

இ. நிதி அதிகாரங்கள்

ஈ. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

உ. தன்விருப்ப அதிகாரங்கள், மற்றும்

ஊ. இதர அதிகாரங்கள்.

அ. செயல்துறை அதிகாரங்கள்.

1. மாநில அரசாங்கத்தின் அனைத்து செயல்துறை நடவடிக்கைகளும் ஆளுநரின் பெயரால் எடுக்கப்படுகின்றன.
2. அவர் முதலமைச்சரையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் நியமிக்கிறார். அவர்கள் ஆளுநரின் விருப்பம் உள்ளவரை பதவி வகிக்கின்றனர்.

3. அவர் மாநிலத்தின் தலைமை வழக்கறிஞரை நியமித்து அவரின் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கிறார்.
4. அவர் மாநிலத் தேர்தல் ஆணையரை நியமித்து அவரின் பணி நிலையையும் பதவிக் காலத்தையும் தீர்மானிக்கிறார்.
5. அவர் மாநிலப் பொதுப் பணி ஆணையத்தின் தலைவரையும் உறுப்பினர்களையும் நியமிக்கிறார். இருப்பினும், அவர்கள் ஆளுநரால் அல்லாமல் இந்திய ஜனாதிபதியால் பதவியிலிருந்து விலக்கப்படலாம்.
6. அவர் முதலமைச்சரிடமிருந்து மாநில விவகாரங்கள் தொடர்பான எந்தத் தகவலையும், சட்டமியற்றுலுக்கான முன்வரைவுகளையும் கேட்கலாம்.
7. அவர் எந்த விசயத்தின் மீதான அமைச்சரவையின் முடிவையும் தன்னிடம் சமர்ப்பிக்கும்படி முதலமைச்சரை கேட்கலாம்.
8. அவர், தனது பெயரால் அமுல்படுத்தப்படுகின்ற ஆணைகள் தொடர்பான விதிகளை ஏற்படுத்தலாம், ஆனால், அவை **நியாயமானதாக** பிரச்சினைக்கு இடம் தராதவையாக இருத்தல் வேண்டும்.
9. அரசாங்க செயல்பாடுகளின் சீர்பாட்டிற்காகவும், அச்செயல்பாடுகளை அமைச்சர்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கவும் அவர் விதிகளை ஏற்படுத்தலாம்.
10. விதி 356-ன்படி, மாநிலத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சியை ஏற்படுத்த ஜனாதிபதிக்கு அவர் பரிந்துரை செய்யலாம். இவ்வித ஆட்சிக் காலத்தில், ஜனாதிபதியின் முகவராக இருந்துகொண்டு விரிவான செயல்துறை அதிகாரங்களை ஆளுநர் செலுத்துகிறார்.

ஆ. சட்டத்துறை அதிகாரங்கள்

ஆளுநர் மாநிலச் சட்டத்துறையின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக உள்ளார். ஆனால், அவர் சட்டத்துறையின் எந்த அவையிலும் உறுப்பினர் அல்லாதவர். இத்தன்மையில், அவர் பின்வருகின்ற சட்டத்துறை அதிகாரங்களை பெற்றுள்ளார்.

1. அவர் மாநிலச் சட்டமன்ற கூட்டங்களைக் கூட்டவோ அல்லது தள்ளிப்போடவோ மற்றும் கீழவையான மாநில சட்ட சபையை கலைக்கவோ உரிமை பெற்றுள்ளார்.
2. அவர் பொதுத்தேர்தல் முடிந்து முதல் கூட்டத்தொடரின் ஆரம்பத்திலும் ஒவ்வொரு வருடத்தின் முதல் கூட்டத்தொடரின் ஆரம்பத்திலும் சட்டமன்றத்தில் உரையாற்றுகிறார்.
3. அவர் சட்டத்துறையின் நிலுவையில் உள்ள மசோதா தொடர்பாக இரு சபைகளுக்கும் செய்திகள் அனுப்பலாம்.
4. சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் பதவிகள் காலியாக உள்ளபோது, சட்டசபையில் உள்ள எந்த உறுப்பினரையும் சபைக்குத் தலைமை வகிக்க அவர் நியமிக்கலாம்.
5. அறிவியல், கலை, கூட்டுறவு இயக்கம் மற்றும் சமூகப்பணி போன்றவற்றில் சிறப்பு அறிவு அல்லது நடைமுறை அனுபவம் பெற்றுள்ளவர்களை மாநில சட்டமனறத்தின் மேலவைக்கு ஆறில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்களை அவர் நியமிக்கிறார். **(சட்டமன்ற மேலவை 1986ஆம் ஆண்டு நீக்கப்பட்டது).**
6. ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்திலிருந்து மாநில கட்டமன்றத்தின் கீழவைக்கு ஒரு உறுப்பினரை அவர் நியமிக்கலாம்.
7. தேர்தல் ஆணையத்துடன் கலந்தாலோசித்து மாநில சட்டத்துறை உறுப்பினர்களின் தகுதியின்மை பிரச்சினையை அவர் தீர்மானிக்கிறார்.
8. மாநிலச் சட்டத்துறையால் இயற்றப்பட்ட ஒவ்வொரு மசோதாவும் அவரின் கையொப்பத்திற்குப் பின்னரே சட்டமாகும். ஆனால், சட்டத்துறையால் இயற்றப்பட்டு ஒரு மசோதா ஆளுநருக்கு அனுப்பபடும்போது, அம்மசோதாவிற்கு அவர் சம்மதம் தெரிவிக்கலாம் அல்லது நிறுத்தி வைக்கலாம் அல்லது சட்டத்துறையின் மறுபரிசீலனைக்காக அந்த மசோதாலை திரும்ப அனுப்பலாம்.

9. மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் நிலையை பாதிக்கும் வகையில் சட்டத்துறையால் மசோதா இயற்றப்படுமானால், ஜனாதிபதியின் பரிசீலனைக்காக அம்மசோதாவை அவர் ஒதுக்கி வைக்கலாம்.
10. விதி 213-ன்படி மாநில சட்டத்துறை கூட்டத்தொடரில் இல்லாதபோது அவர் இடைக்காலச் சட்டங்களை இயற்றலாம். ஆனால், ஆறு மாதங்களுக்குள் அவ்வித இடைக்காலச் சட்டங்கள் சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும். ஒரு இடைக்காலச் சட்டத்தை எந்த நேரத்திலும் அவர் விலக்கிக்கொள்ளலாம், மற்றும்.
11. மாநில அரசின் கணக்குகள் தொடர்பான மாநில நிதி ஆணையம், மாநில பொதுப்பணி ஆணையம், தலைமைக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் தணிக்கையாளர் ஆகியோரின் அறிக்கைகளை மாநில சட்டமன்றத்தின் முன்வைத்திட அவர் கடமைப்பட்டவராக உள்ளார்.

இ. *நிதி அதிகாரங்கள்*

1. வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை எனப்படும் மாநிலத்தின் வரவுசெலவுத்திட்டம் சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்க அவர் கடமைப்பட்டுள்ளார்.
2. அவரின் முன்பரிந்துரை பெற்ற பின்னரே மாநில சட்டமன்றத்தில் பண மசோதாக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியும்.
3. எந்த ஒரு மானியக் கோரிக்கைக்கும் அவரின் பரிந்துரை விதிவிலக்கு அளிக்கப்படமாட்டாது.
4. எவ்வித எதிர்பாராத செலவினத்தை சந்திப்பதற்கும் மாநில கூட்டு நிதியிலிருந்து முன்பணத்தை அவர் ஏற்படுத்தலாம்; மற்றும்.
5. பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளின் நிதிநிலைமையை ஆய்வு செய்வதற்காக ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டிற்கும் ஒரு நிதி ஆணையத்தை அவர் அமைக்கிறார்.

ஈ. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

1. ஆளுநர் எவ்வித குற்றத்தின் தண்டனையிலிருந்தும் ஒருவரின் தண்டனையை குறைக்கவோ, தள்ளிவைக்கவோ அல்லது மன்னிப்பு வழங்கவோ முடியும். ஆனால், ஆளுநரின் மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதியின் மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரத்திலிருந்து பின்வரும் வழிகளில் வேறுபடுகிறது.
   - அ. மரண தண்டனைக்கு ஜனாதிபதி மன்னிப்பு வழங்க முடியும், ஆனால் ஆளுநரால் முடியாது.
   - ஆ. கடற்துறை நீதிமன்ற தண்டனையை ஜனாதிபதி மன்னிக்க முடியும், ஆனால் ஆளுநரால் முடியாது.
2. தொடர்புடைய உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளை நியமனம் செய்கின்றபோது, ஜனாதிபதியால் அவர் கலந்தாலோசிக்கப்படுகிறார்.
3. உயர்நீதிமன்றத்துடனான கலந்தாலோசனையில், மாவட்ட நீதிபதிகளின் நியமனங்கள், பணியமர்த்துதல், பதவி உயர்வளித்தல் போன்றவற்றை அவர் செய்கிறார்;
4. உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் பொதுப்பணி ஆணையம் ஆகியவைகளுடனான கலந்தாலோசிப்பினால், மாநிலத்தின் நீதித்துறைப் பணிக்கு பணியாளர்களை அவர் நியமிக்கிறார்.

உ. தன்விருப்ப அதிகாரங்கள்

1. ஜனாதிபதியின் பரிசீலனைக்காக எந்த மசோதாவையும் ஆளுநர் அனுப்பிவைக்கலாம்.
2. மாநிலத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சியின் அமுலாக்கத்திற்காக அவர் பரிந்துரைக்கிறார்.

3. மாநிலத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் சட்ட விசயங்கள் தொடர்பான தகவலை முதலமைச்சரிடமிருந்து அவர் கேட்கிறார்.
4. பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்பு சட்ட சபையில் எந்தக் கட்சிக்கும் தெளிவான அல்லது தனிப் பெரும்பான்மை இல்லாதபோது எந்தக் கட்சியின் தலைவரையும் அமைச்சரவை அமைக்க அவர் அழைக்கலாம்.
5. அமைச்சரவை நம்பிக்கையை அதன்மீதான சட்ட சபையின் நிரூபிக்க முடியவில்லையெனில், அவர் அமைச்சரவையை நீக்கம் செய்யலாம்; மற்றும்
6. அமைச்சரவை தனது பெரும்பான்மையை இழந்தால், அவர் சட்ட சபையை கலைக்கலாம்.

ஊ. இதர அதிகாரங்கள்

மேலே கூறப்பட்ட பணிகள் மற்றும் அதிகாரங்களுடன், ஆளுநர் பின்வருகின்ற இதரப் பணிகளையும் செயல்படுத்துகிறார்.

1. மாநில பொதுப்பணி ஆணையத்தின் வருடாந்திர அறிக்கையை ஆளுநர் பெறுகிறார் மற்றும் அவற்றை அமைச்சரவை, மாநில சட்டமன்றம் போன்றவைகளிடம் விவாதத்திற்காக சமர்ப்பிக்கிறார்.
2. மாநில அரசாங்கத்தில் பல்வேறு துறைகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வரவு மற்றும் செலவினம் தொடர்பான பொதுக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் தணிக்கையாளரின் அறிக்கையை அவர் பெறுகிறார்.

அரசியலமைப்பு நிலை

இந்திய அரசியலமைப்பு மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் பாராளுமன்ற அரசாங்க முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதன் விளைவாக, ஒரு பெயரளவு நிர்வாகியாக மட்டுமே ஆளுநர் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார் மற்றும் முதலமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை உண்மையான செயல்துறையாக அமைகிறது. ஆகவே, முதலமைச்சரை தலைவராகப் பெற்றுள்ள அமைச்சரவையின் உதவி

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

மற்றும் ஆலோசனையுடன், ஆளுநர் தனது அதிகாரங்களையும், பணிகளையும் செயல்படுத்தக் கடமைப்பட்டவர். உண்மையில், இந்தியக் கூட்டாட்சி முறையில் மாநிலத்தின் அரசியலமைப்புத்தலைவர், மத்திய அரசின் பிரதிநிதி ஆகிய இரட்டைத்தன்மையான பங்கினை ஆளுநர் பதவிக்கு அரசியலமைப்பு வழங்கியுள்ளது. 1952ம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டின் ஆளுநர்கள் பெயர் மற்றும் பதவிக்காலம் கீழேதரப்பட்டுள்ளது.

வ. எண்	ஆளுநர்களின் பெயர்	பதவிக் காலம்
1.	திரு ஸ்ரீ பிரகாசா	1952 - 56
2.	திரு ஏ.ஜெ. ஜான்	1956 - 57
3.	திரு விஷ்னுராம் மேத்தி	1958 - 64
4.	திரு ஜே.வி. பஹதூர்	1964 - 66
5.	திரு சர்தார் உஜ்ஜல் சிங்	1966 - 71
6.	திரு கே.கே. ஷா	1971 - 76
7.	திரு மோகன்லால் சுகாதியா	1976 - 77
8.	திரு பிரபுதாஸ் பட்வாரி	1977 - 80
9.	திரு சாதிக் அலி	1980 - 82
10.	திரு சுந்தர்லால் குரானா	1982 - 88
11.	திரு பி.சி. அலெக்சான்டர்	1988 - 90
12.	திரு சுர்ஜீத்சிங் பர்னாலா	1990 - 91.
13.	திரு. பீஷ்ம நாராயண் சிங்	1991 - 93
14.	திரு எம். சென்னா ரெட்டி	1993 - 96
15.	திரு கிருஷ்ணகாந்த்	1996 - 97
16.	செல்வி பாத்திமா பீவி	1997 - 01
17.	திரு சி. ரங்கராஜன்	2001 - 02
18.	திரு ராம மோகன் ராவ்	2002 - 04
19.	திரு சுர்ஜீத்சிங் பர்னாலா	நவ 3, 2004 - இன்று வரை

8.2 முதலமைச்சர்

இந்திய அரசியலமைப்புக்கிணங்க, மாநில செயல்துறையில் பெயரவைத் தலைவராக ஆளுநரும் உண்மையான தலைவராக முதலமைச்சரும் உள்ளனர். பாராளுமன்ற அரசாங்க முறை நிலவுவதால், இரண்டு வகையான தலைவர்களை நாம் காண்கிறோம். இவ்வாறு மாநில அளவில் முதலமைச்சரின் நிலை மத்தியில் பிரதம மந்திரியின் நிலையைப் போன்றது. விதி 163ன்படி, தன்விருப்ப அதிகாரங்களைத் தவிர, மற்ற அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் ஆளுநர் செயல்படுத்துவதில் உதவியும் ஆலோசனையும் கூறுவதற்கு, முதலமைச்சரைத் தலைவராகப் பெற்றுள்ள ஒரு அமைச்சரவையை ஒவ்வொரு மாநிலமும் பெற்றிருக்கும். முதலமைச்சர் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார். நடைமுறையில், மாநில சட்டசபைக்கான பொதுத் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்தவுடன், மாநிலத்தில் அமைச்சகம் அமைக்க பெரும்பான்மைக் கட்சியின் தலைவரை ஆளுநர் அழைக்கிறார். ஆளுநரின் விருப்பம் உள்ளவரை முதலமைச்சர் பதவி வகிப்பார். இருப்பினும், முதலமைச்சர் பதவியின் இயல்பான பதவிக்காலம் ஐந்து வருடங்கள் ஆகும். ஆனால், இராஜினாமாவாலும், விதி 356ன்படி மாநில அவசரநிலை அமுலாக்கத்தாலும் அவர் பதவி இழக்காலம்.

முதலமைச்சரின் அதிகாரங்கள்

முதலமைச்சர் மாநில நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் அதிகமான பணிகளையும், அதிகாரங்களையும் பெற்றுள்ளார். முதலமைச்சரின் பணிகளும் அதிகாரங்களும் பின்வருமாறு

அ. அமைச்சரவை தொடர்பானவை

ஆ. ஆளுநர் தொடர்பானவை

இ. மாநில சட்டத்துறை தொடர்பானவை

ஈ. மற்ற பணிகளும் அதிகாரங்களும்

அ. அமைச்சரவை தொடர்பானவை

அமைச்சரவையின் தலைவராக, முதலமைச்சர் பின்வரும் பணிகளையும் அதிகாரங்களையும் செயல்படுத்துகிறார்.

1. ஆளுநரால் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படும் நபர்களை முதலமைச்சர் பரிந்துரைக்கிறார்.
2. அவர் அமைச்சர்களிடையே இலாக்காக்களைப் பகிர்ந்தளிக்கிறார்.
3. அவர் அமைச்சரவையை மாற்றியமைக்கிறார் மற்றும் மறுமாற்றமும் செய்கிறார்.
4. கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக அவர் ஒரு அமைச்சரை இராஜினாமா செய்ய வேண்டுகிறார் அல்லது அவரை அமைச்சரவையிலிருந்து பதவி விலக்க ஆளுநருக்கு ஆலோசனை கூறுகிறார்.
5. அவர் அமைச்சரவை கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கிறார் மற்றும் அதன் முடிவுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறார்.
6. அவர் தனது பதவியை இராஜினாமா செய்வதன்மூலம், அமைச்சரவையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரலாம்; மற்றும்
7. அவர் அனைத்து அமைச்சர்களின் செயல்பாடுகளை வழிநடத்துகிறார், இயக்குகிறார், கட்டுப்படுத்துகிறார் மற்றும் ஒருங்கிணைக்கிறார்.

ஆ. ஆளுநர் தொடர்பானவை

1. விதி 167-ன்படி ஆளுநருக்கும் அமைச்சரவைக்கும் இடையிலான தொடர்பின் பிரதான வழியாக முதலமைச்சர் உள்ளார். மற்றும்.
2. பின்வரும் அலுவலர்களின் நியமனம் தொடர்பாக ஆளுநருக்கு அவர் ஆலோசனை கூறுகிறார்.
   அ. மாநில தலைமை வழக்கறிஞர்.
   ஆ. மாநில தேர்தல் ஆணையர்

   இ. மாநில பொதுப்பணி ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள்.
   ஈ. மாநில திட்ட ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள்.
   உ. மாநில நிதி ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள்.

இ. மாநில சட்டத்துறைத் தொடர்பானவை

1. மாநில சட்டமன்றக் கூட்டத்தை கூட்டுவது மற்றும் தள்ளிப்போடுவது தொடர்பாக முதலமைச்சர் ஆளுநருக்கு ஆலோசனை கூறுகிறார்.
2. சபையில் அரசாங்கக் கொள்கைகளை அவர் அறிவிக்கிறார்.
3. சட்ட சபையில் அவர் மசோதாக்களை அறிமுகம் செய்யலாம்; மற்றும்.
4. எந்த நேத்திலும் சட்ட சபையைக் கலைப்பதற்காக ஆளுநரிடம் அவர் பரிந்துரை செய்யலாம்.

ஈ. மற்ற பணிகளும் அதிகாரங்களும்

1. ஆளுங்கட்சியின் தலைவராக, கட்சியைக் கட்டுப்படுத்தவும் நன்னெறிகளை வளர்க்கவும் முதலமைச்சர் கடமைப்பட்டுள்ளார்.
2. மாநிலத்தின் தலைவராக, பல்வேறு பிரிவு மக்களின் கோரிக்கைகளை கவனமாக பரிசீலிக்கவும் அவர் கடமைப்பட்டவர்.
3. பல்வேறு பணிகளின் அரசியல் தலைவராக, மாநில அளவில் உள்ள பல்வேறு துறைகளின் செயலர்களை மேற்பார்வையிடவும், கட்டுப்படுத்தவும் மற்றும் ஒருங்கிணைக்கவும் அவர் கடமைப்பட்டவர்.

4. மாநில அரசின் சீரான செயல்பாடு மற்றும் சிறந்த மத்திய-மாநில உறவுகளுக்காக, மத்திய அரசாங்கத்துடன் ஒரு நல்லுறவை வளர்க்க அவர் கடமைப்பட்டவர்; மற்றும்

5. அமைச்சரவையின் அளவு முதலமைச்சரால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எனினும், சமீபத்திய அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கிணங்க, சட்டசபை உறுப்பினர்களின் 15 சதவிகிதத்தை மட்டுமே அவர் அமைச்சர்களாக்க முடியும்.

இவ்வாறாக, மாநில நிர்வாகத்தில் மிக முக்கியமான மற்றும் உயர்ந்த பங்கில் முதலமைச்சர் செயல்படுகிறார். இருப்பினும், ஆளுநர் சிறப்பு நிலையைப் பெற்றுள்ள மாநிலங்களில் அவரின் தன்விருப்ப அதிகாரங்கள் முதலமைச்சரின் பங்கு மற்றும் முக்கியத்துவத்தை சிறிதளவு குறைத்துள்ளன. ஆனால், தமிழ்நாடு போன்ற அமைச்சரவை உறுதிப்பாடுள்ள மாநிலங்களில் அவ்வாறு இருக்கமுடியாது.

1952லிருந்து தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர்கள் விபரம் வரிசையாக கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வ. எண்	முதலமைச்சர்களின் பெயர்கள்	கட்சி	பதவிக் காலம்
1.	திரு சி. இராசகோபாலச்சாரியார்	காங்கிரஸ்	1952 - 54
2.	திரு கே. காமராஜ்	காங்கிரஸ்	1954 - 63
3.	திரு எம். பக்தவச்சலம்	காங்கிரஸ்	1963 - 67
4.	திரு சி. என். அண்ணாதுரை	திமுக	1967 - 69
5.	திரு மு. கருணாநிதி	திமுக	1969 - 76
6.	திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்	அதிஅதிமுக	1977 - 87
7.	திருமதி ஜானகி இராமச்சந்திரன்	அஇஅதிமுக	ஜன 1988
8.	திரு மு. கருணாநிதி	திமுக	1989 - 91
9.	செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா	அஇஅதிமுக	1991 - 96
10.	திரு மு. கருணாநிதி	திமுக	1996 - 01
11.	திரு ஓ. பன்னீர்செலவம்	அஇஅதிமுக	2001 - 02
12.	செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா	அஇஅதிமுக	2002 - 06
13.	**திரு. மு. கருணாநிதி**	**திமுக**	**2006- இதுவரை**

தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு முதலமைச்சரும் மக்கள் மத்தியில் தங்களுக்கென்று தனியிடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். மாநிலத்தில் சமதர்ம சமுதாயத்தைச் சாதித்திட அவர்களின் சிந்தனைகள் மற்றும் கொள்கைகளுக்கு ஏற்றவாறு சமூகநலத் திட்டங்களையும், மேம்பாட்டுத் திட்டங்களையும் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர். குறிப்பாக, கிராமப்புற எளியோர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடி வகுப்பினர் போன்றோரின் நலம் மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக, பல்வேறு திட்டங்களின் மூலமாக அவர்கள் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துள்ளனர். அனைத்துத் துறைகளுக்கிடையே, மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாமல் தேசிய அளவிலும் கூட போக்குவரத்துத்துறை முதலிடம் வகிக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பதவிக் காலங்களில் முதலமைச்சர்களின் சீரிய முயற்சிகளால் இது சாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

8.3 அமைச்சரவை

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஆளுநருக்கு உதவி மற்றும் ஆலோசனை கூறுவதற்கு முதலமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை இருக்கும் என்று இந்திய அரசியலமைப்பின் விதி-163 கூறுகிறது. அதற்கிணங்கவே, தமிழ்நாட்டில் ஆளுநர் பெயரளவுத் தலைவராக இருக்கிறார் மற்றும் மாநில அரசாங்கத்தின் உண்மையான அதிகாரம் அமைச்சரவையிடம் உள்ளது. ஆளுநர் தன்விருப்ப அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ள போதிலும், அவர் எப்போதாவது அவைகளை செயல்படுத்துகிறார். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போல, ஆளுநர் **முதலமைச்சரை** நியமிக்கிறார் மற்றும் அவரின்

பரிந்துரையின்பேரில் மற்ற அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். அமைச்சர்களுக்கான நிர்ணயிக்கப்பட்ட பதவிக்காலம் இல்லை. மேலும் அவர்கள் ஆளுநரின் விருப்பம் உள்ளவரை பதவி வகிப்பர். இருப்பினும், அமைச்சர்களின் இயல்பான பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும். அவ்வப்போது மாநில சட்டத்துறையால் அமைச்சர்களின் சம்பளங்களும் படிகளும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளதைப் போல மாநிலங்களில் பாராளுமன்ற அரசாங்கமுறை பின்பற்றப்படுவதால், அமைச்சர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் கூட்டாகவும் மாநிலச் சட்ட சபைக்கு பொறுப்புடையவர்களாக உள்ளனர். அமைச்சர்கள் சட்ட சபையில் உறுப்பினர்களாகவும் உள்ளனர். அதன் விளைவாக, அமைச்சர்கள் ஒரு குழுவாக செயல்படுகின்றனர். "ஒருவருக்காக அனைவர் மற்றும் அனைவருக்காக ஒருவர்" என்ற கொள்கை அமைச்சரவையின் செயல்பாட்டில் பணிபுரிகிறது. அமைச்சரவையின் கூட்டு முடிவிலிருந்து ஒரு அமைச்சர் தன்னைப் பிரிக்க முடியாது. சட்டசபையின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கும்வரை அமைச்சரவை அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. சட்ட சபையில் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், முதலமைச்சரால் தலைமை வகிக்கப்படும் அமைச்சரவை இராஜினாமாவை சமர்ப்பிக்க கடமைப்பட்டுள்ளது. இதற்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு என்று பெயர்.

அமைச்சரவையின் அளவு தொடர்பாக, இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இல்லை. நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் (ARC) பின்வருமாறு கூறியுள்ளது. "பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள நிர்வாகத் தேவைகளைப் பரந்த நோக்கில் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, உத்திரப்பிரதேசம், பீகார், மத்தியப்பிரதேசம் மற்றும் மகாராஷ்ட்ரம் போன்ற பெரிய மாநிலங்களில் கிட்டத்தட்ட 20 நபர்களை அமைச்சரவையில் பெற்றிருக்கலாம் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மதராஸ் (தற்போது தமிழ்நாடு), கர்நாடகா மற்றும் ஆந்திரப்பிரதேசம் போன்ற நடுத்தர அளவிலான மாநிலங்கள் 14 முதல் 18 வரை அமைச்சர்கள் இருக்கலாம் பெறலாம். கேரளா, ஹரியானா மற்றும் பஞ்சாப் போன்ற சிறிய மாநிலங்கள் 8 முதல் 12 வரை அமைச்சர்களைப் பெற்றிருக்கலாம்". இருப்பினும்,

அமைச்சரவையின் அளவு, தொடர்புடைய மாநில முதலமைச்சரைச் சார்ந்துள்ளது. ஆனால், சமீபகால அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கிணங்க, மாநில சட்டசபையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் 15 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை செல்லக்கூடாது. ஒவ்வொரு அமைச்சரும் மாநில சட்டசபையில் உறுப்பினராக இருத்தல் வேண்டும். இல்லையென்றால், ஆறு மாதத்திற்குள் அதன் உறுப்பினராக. தமிழ்நாட்டில் சட்டசபை பலத்திற்கேற்ப (**234** உறுப்பினர்கள்) அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை 36 வரை, அதாவது **234**ன் 15 சதவிகிதம் இருக்கலாம். தமிழ்நாட்டில், அமைச்சரவையின் பணிகளும் அதிகாரங்களும் பின்வருமாறு.

1. மாநிலத்தில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, மக்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் மக்களின் சொத்துப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை பராமரித்தல்.
2. மாநிலத்தின் கொள்கைகளை உருவாக்குவது தீர்மானிப்பது மற்றும் அவைகளை சிறப்பாக அமுல்படுத்துவது.
3. சட்டசபையின் சட்டமியற்றும் திட்டங்களை அது தீர்மானித்தல் மற்றும் அனைத்து முக்கிய மசோதாக்களையும் அறிமுகப்படுத்துதல்.
4. நிதிக்கொள்கையை முடிவு செய்தல் மற்றும் மாநிலத்தின் பொது நலத்திற்கான வரியமைப்பைத் வடிவமைத்தல்.
5. சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கான திட்டங்களை தீட்டுதல், பல்வேறு துறைகளில் மாநிலத்தைத் தலையெடுக்கச் செய்வது.
6. துறைத்தலைவர்களின் முக்கியமான நியமனங்களைச் செய்தல்.
7. மற்ற மாநிலங்களுடனான சிக்கல்மீது விவாதித்து முயற்சிகள் மேற்கொண்டு முடிவெடுப்பது.
8. துணை நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் நியமனம் பற்றி ஆளுநருக்கு ஆலோசனை கூறுதல்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

9. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மாநிலப் பணியின் பங்கை பரிசீலித்து மற்றும் அதன் கடமைப்பாடுகளை தீர்மானித்தல்.
10. மாநில நிதி இருப்புகளிலிருந்து செய்கின்ற செலவினத்திற்காக முன்வரைவை உருவாக்குவது.
11. சட்டசபையில் அறிமுகப்படுத்தப்படவுள்ள சாதாரன மசோதாக்கள் அல்லது பண மசோதாக்கள் ஆகிய அனைத்து மசோதாக்களையும் தீர்மானித்தல்.
12. அமைச்சரவையின் ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தொடர்புடைய துறையை மேற்பார்வையிடுகிறார், கட்டுப்படுத்துகிறார் மற்றும் ஒருங்கிணைக்கிறார்; மற்றும்
13. வரவுசெலவுத்திட்டம் என அழைக்கப்படுகின்ற வருடாந்தர நிதிநிலை அறிக்கை அமைச்சரவையால் இறுதிசெய்யப்பட்டு நிலைபடுத்தப்படுகிறது.

மாநிலத்தில் சட்டத்துறையின் குறிப்பாக சட்டசபையின் வழிகாட்டியாகவும், எஜமானாகவும் அமைச்சரவை இருக்கிறது. அதுதவிர, மாநிலத்தின் பொதுக் கொள்கைகளை உருவாக்குபவர்களாகவும் அமுல்படுத்துபவர்களாகவும் அமைச்சர்கள் உள்ளனர். இருப்பினும், அமைச்சரவைக்கு எதிராக ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இயற்றும் உரிமையை மாநில சட்டசபை பெற்றுத்திகழ்கிறது. எனவே, மாநில சட்டமன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தின்போது சீரிய விமர்சனத்திற்கு அமைச்சர்கள் உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில், இது வரையில் எந்த அமைச்சரவைக்கு எதிராகவும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எதுவும் இயற்றப்படவில்லை. ஆனால், 1963-ல் காமராஜ் திட்டத்திற்கணங்க, முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து கே. காமராஜ் இராஜினாமா செய்தார். விதி 356-ன்படி மாநில அவசரநிலைப் பிரகடனத்திற்கிணங்க 1980-ல் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அமைச்சரவை கலைக்கப்பட்டது. இதேபோல, 1991-ல் மு. கருணாநிதி அமைச்சரவை கலைக்கப்பட்டது. சுருக்கத்தில், முதலமைச்சரை தலைவராகப் பெற்றுள்ள அமைச்சரவை மாநிலத்தில்

மக்களின் நலனுக்காக எதையும் அல்லது ஒவ்வொன்றையும் தீர்மானிக்கிறது.

8.4 தமிழ்நாட்டில் சட்டமன்றம்

ஒரு மாநில சட்டமன்றம் ஆளுநர் மற்றும் ஒன்று அல்லது இரண்டு சபைகளை பெற்றுள்ளது. ஒரு மாநில சட்டமன்றம் ஓரவையை உடையதாகவோ அல்லது ஈரவையை உடையதாகவோ இருக்கலாம். தற்போது, பீகார், கர்நாடகம், மஹாராஷ்ட்ரம், உத்திரப்பிரதேசம், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் போன்ற 5 மாநிலங்கள் மட்டுமே ஈரவை சட்டமன்றத்தைப் பெற்றுள்ளன.

ஒரு மாநிலத்தில் சட்டசபை என்பது கீழவை அல்லது முதலவை என்றும் மேலவை அல்லது இரண்டாம் அவை என்று இரு அவைகளைக் கொணடிருக்கலாம் அல்லது முதலவை அல்லது கீழ் அவையை மட்டுமேயுடையதாகவும் இருக்கலாம் ஓரவை முறையில் சட்டசபை என்ற பெயர் நிலவுகிறது. 1986-வரை தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் ஈரவையை பெற்றிருந்தது. அந்த ஆண்டு முதலமைச்சரான எம். ஜி. இராமச்சந்திரனால் தலைமை வகித்த அஇஅதிமுக அரசாங்கத்தில், மேலவை என்ற இரண்டாம் அவை ரத்துச் செய்யப்பட்டது. எனவே, தமிழ்நாட்டில் ஒரு சபையை மட்டும். இருப்பினும், தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தின் இரண்டு அவைகளைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வது நல்லது.

1. மேலவை

மேலவை ஒரு அலங்கார சபையாக மட்டுமே உள்ளது. மேலும் அதன் மிகுந்த நிலைப்பாடு கீழவையின் விருப்பத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. அரசியலமைப்பின் விதி 169-ன்படி, தொடர்புடைய மாநிலத்தின் பரிந்துரையின் மீது பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சாதாரண சட்டத்தால் மேலவை ஏற்படுத்தப்படலாம் அல்லது ஒழிக்கப்படலாம். ஆனால், மேலவையை உருவாக்குவதற்கு அல்லது ஒழிப்பதற்குச் சட்டசபையின் பரிந்துரை அவசியம். இப்பரிந்துரை மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

அமைப்பு

மேலவையின் உறுப்பினர்கள் சட்ட சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு மிகாமலும் ஆனால் நாற்பதுக்குக் குறையாமலும் இருப்பார்கள். தமிழ்நாட்டின் மேலவை கலைக்கப்பட்டபோது கவுன்சில் 63 உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருந்து. இயல்பாகவே, நேரடித் தேர்தல், மறைமுகத் தேர்தல் மற்றும் நியமனம் போன்றவை அடங்கிய ஒரு கலப்பு பிரதிநிதித்துவத்தால் அது அமைக்கப்படுகிறது. மேலவைக்கான தேர்தல்கள் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையால் ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறையில் பின்வருகின்ற வகையில் நடத்தப்படுகின்றன (விதி: 171).

அ. 1/3 உறுப்பினர்கள் சட்டசபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

ஆ. 1/3 உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றச் சட்டத்தால் குறிப்பிட்டதைப் போல, நகராட்சிகள், மாவட்ட வாரியங்கள் மற்றும் பிற உள்ளாட்சி ஆணையங்கள் போன்றவற்றால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

இ. 1/12 உறுப்பினர்கள் பட்டதாரிகள் தொகுதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

ஈ. 1/12 உறுப்பினர்கள் ஆசிரியர்கள் தொகுதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்; மற்றும்

உ. 1/16 உறுப்பினர்கள் இலக்கியம், கலை, அறிவியல், சமூகப்பணி மற்றும் கூட்டுறவு இயக்கம் போன்றவற்றில் சிறந்து விளங்கும் நபர்கள் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

தகுதிகளும், பதவிக்காலமும்

அரசியலமைப்புக்கிணங்க, மேலவை உறுப்பினராவதற்கு ஒரு நபர் பின்வருகின்ற தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

1. அவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அவர் 30 வயது நிரம்பியவராக இருத்தல் வேண்டும்; மற்றும்
3. பாராளுமன்றத்தால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மற்ற தகுதிகளையும் அவர் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மேலவையின் கலைப்பிற்கு உட்படாத ஒரு தொடரும் அமைப்பாக உள்ளது. பாராளுமன்றத்தின் இராஜ்ய சபையைப் போல, அதன் மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு ஓய்வு பெறுகின்றனர். மேலவை உறுப்பினர் ஐந்து வருட பதவிக்காலத்தைப் பெற்றுள்ளார், மேலும் அவர் கவுன்சிலுக்கு மறுமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம்.

பணிகள் மற்றும் அதிகாரங்கள்

1. சாதாரண மசோதாக்கள் அறிமுகப் படுத்தப்படலாம்.
2. சட்ட சபையால் இயற்றப்பட்ட பண மசோதாக்களுக்கு அது ஒப்புதல் அளிக்கிறது.
3. சட்ட சபையால் இயற்றப்படுகின்ற பண மசோதாக்களை 14 நாட்களுக்கும் சாதாரண மசோதாக்களை 30 நாட்களுக்கும் அது தாமதப் படுத்தலாம்.
4. அதன் தலைவரும் துணைத் தலைவரும் அதன் உறுப்பினர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.
5. பல்வேறு வகையான நடவடிக்கைகளுக்கான பல்வேறு குழுக்களை அது அமைக்கிறது; மற்றும்
6. ஆளுநரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இடைக்காலச் சட்டங்களுக்கு அது ஒப்புதல் அளிக்கிறது.

பொதுவாகவே, மேலவை ஒரு அலங்கார அவையாக மட்டுமே திகழ்கிறது. அதனால், அது ஒரு நலிந்த அவையாகக் கருதப்படுகிறது. ஜனாதிபதி தேர்தலில் அல்லது அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாக்களின் ஒப்புதலளிப்பில் அது பங்கேற்பதில்லை. சுருக்கத்தில், கீழவையுடன் தொடர்புப் படுத்துகையில், மேலவையில் அதிகாரமற்றதாக உள்ளது. மாநில சட்டமன்றத்தின் இரண்டாம் அவை அல்லது மேலவை என்று அதை அழைப்பது பொருத்தமற்றதாக உள்ளது. முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போல், தமிழ்நாட்டில் மேலவை

தற்போது இல்லை. ஆகவே, தமிழ்நாடு ஓரவை சட்டமன்றத்தைப் பெற்றுள்ளது.

2. சட்டசபை

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், பொதுவாக சட்டத்துறை என்பது சட்டசபை என பொருள்படும். மேலவையுள்ள மாநிலத்தில் கூட இதே நிலைதான். தமிழ்நாடு சட்டத்துறை சட்டசபை என்ற ஒரே ஒரு அவையை மட்டுமே பெற்றுள்ளது.

அமைப்பு

அரசியலமைப்பின் விதி 170-க்கிணங்க, ஒரு மாநில சட்டசபை 500-க்கு மிகாமலும் 50-க்கு குறையாமலும் உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கும். எனினும், அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் மூலமாக ஒரு சட்டசபையின் குறைந்தபட்ச பலத்தை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை பாராளுமன்றம் பெற்றுள்ளது. தமிழ்நாட்டு சட்டசபை 235 உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் 234 உறுப்பினர்கள் வயது வந்தோர் வாக்குரிமை அடிப்படையில் தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மற்றுமுள்ள ஒரு உறுப்பினர் ஆங்கிலோ-இந்திய இனத்திலிருந்து ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார். இருப்பினும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்காக அவையில் இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்.

தகுதிகள்

சட்டசபை உறுப்பினர் பதவிக்காக போட்டியிடும் ஒரு நபர் பின்வருகின்ற தகுதிகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

1. அவர் ஒரு இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அவர் 25 வயது அடைந்திருக்க வேண்டும்; மற்றும்
3. பாராளுமன்றச் சட்டத்தால் வரையறை செய்யப்பட்ட மற்ற தகுதிகளையும் அவர் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

பதவிக்காலம்

இயல்பாகவே, சட்டசபையின் பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகளாகும். ஆனால், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தில் அதன் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகள் என்பது விதிவிலக்காகும். இருப்பினும், விதி 356-ன்படி மாநில அவசரநிலை என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஜனாதிபதியின் பிரகடனப்படுத்தும் ஆணையின் விளைவாக, எந்த நேரமும் ஆளுநரால் சட்டசபை கலைக்கப்படலாம். விதி 352-ன்படி தேசிய அவசரநிலையின் காரணமாக, சட்டசபையின் பதவிக்காலம் பாராளுமன்றத்தால் நீட்டிக்கப்படலாம், ஆனால் அது ஒரு வருடத்திற்கு மிகக் கூடாது. இருப்பினும், அவசரநிலைப் பிரகடனம் வாபஸ் பெற்றபிறகு ஆறு மாதத்திற்குள் புதிய தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டும். இவைதவிர, பதவிக்காலம் முடிவதற்கு முன்பே சட்டசபையை கலைப்பதற்கான பரிந்துரை செய்வதற்கு, ஆளுநரிடம் முதலமைச்சர் தானாக முன்வரலாம்.

அதிகாரங்களும், பணிகளும்

தமிழ்நாட்டில் சட்டசபை பல்வேறு பணிகளைச் செய்கின்ற ஒரு அரசியல் நிறுவனமாக உள்ளது. அது பின்வருகின்ற அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் செயல்படுத்துகிறது.

1. அரசியலமைப்பால் விதிக்கப்பட்ட வரையரைகளைத்தவிர, மாநில அட்டவணை மற்றும் பொது அட்டவணை ஆகியவற்றின் எந்தப் பிரிவிலும் சட்டம் இயற்றுதல்.
2. அரசாங்கத்தை உருவாக்குதல் மற்றும் ஒழித்தல்.
3. மாநிலத்தின் நிதிகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்.
4. பண மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்தி அவைகளை நிறைவேற்றுதல்.
5. பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதா ஒப்புதலுக்காக வந்தால் அதற்கு ஒப்புதல் அளித்தல் அல்லது மறுத்தல்.

6. தமிழ்நாடு பொதுப்பணி ஆணையம், பொதுக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் தணிக்கையாளர் மற்றும் பிறரால் சமர்ப்பிக்கப்படும் அறிக்கைகளை பரிசீலித்தல்.
7. பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்கான பல்வேறு குழுக்களை அமைத்தல்.
8. சபாநாயகரையும் துணை சபாநாயகரையும் தேர்ந்தெடுத்தல்
9. ஆளுகின்ற அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருதல்; மற்றும்
10. இந்திய ஜனாதிபதியின் தேர்தலில் பங்கேற்றல்.

மேலே கூறப்பட்ட அதிகாரங்கள் சட்டசபைக்கு மட்டுமே உரித்தானதாகும். இவ்வாறாக, கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை ரீதியில் சட்டசபை மிகுந்த அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. எனவே, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் (M.L.A.) மேலவை உறுப்பினர்களைவிட (M.L.C.) அதிக அதிகாரங்களும் பணிகளும் பெற்றுள்ளனர்.

சட்டத்துறையின் மற்ற முக்கிய அலுவலர்கள் தொடர்பாக, சட்டசபை அதன் சபாநாயகரையும், துணை சபாநாயகரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இதேபோல, மேலவை அதன் தலைவரையும், துணைத் தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, மத்திய அரசாங்கத்தின் தலைமை வழக்கறிஞரைப் போல, மாநில தலைமை வழக்கறிஞர் சட்டத்துறையில் உறுப்பினராக இல்லாமல் சட்டத்துறை நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கும் உரிமையையும் அதிகாரத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் சட்டசபையின் அமைப்பு

1951-52லிருந்து தமிழ்நாடு சட்டசபைக்கு உறுப்பினர்கள் தேர்வுக்கான பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்ற கட்சிகளின் விபரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

வரிசை எண்	*வருடம்*	*ஆளுங்கட்சி*
1.	1952	காங்கிரஸ்
2.	1957	காங்கிரஸ்
3.	1962	காங்கிரஸ்
4.	1967	திமுக
5.	1971	திமுக
6.	1977	அஇஅதிமுக
7.	1980	அஇஅதிமுக
8.	1985	அஇஅதிமுக
9.	1989	திமுக
10.	1991	அஇஅதிமுக
11.	1996	திமுக
12.	2001	அஇஅதிமுக
13.	**2006**	**திமுக**

8.5 உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் துணை நீதித்துறை

செயல்துறை மற்றும் சட்டத்துறை ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து, தமிழக அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது கிளையாக நீதித்துறை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் நீதிமுறை உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் துணை நீதிமன்றங்கள் ஆகிய இரண்டு பிரிவான நீதிமன்றங்களைப் பெற்றுள்ளது. சமீபத்தில், சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை மதுரையில் 2004ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் உயர்நீதிமன்றத்தின் அமைவிடம் சென்னையில் உள்ளது மற்றும் துணை நீதிமன்றங்களின் அமைவிடங்கள் மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் அவைகளுக்கு கீழ்நிலையிலும் உள்ளன. இங்கே, பொதுவாக தமிழ்நாட்டு நீதித்துறை பற்றிய விபரங்கள் அடுத்துதரப்பட்டுள்ளன.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

உயர்நீதிமன்றம்

தமிழ்நாட்டில் நீதித்துறையின் தலைமையாக உயர்நீதிமன்றம் திகழ்கிறது. அது ஒரு தலைமை நீதிபதியையும் மற்றும் பல நீதிபதிகளையும் பெற்றுள்ளது. தலைமை நீதிபதி இந்திய ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகிறார். மற்ற நீதிபதிகள் உச்சநீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி, மாநில ஆளுநர் மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி ஆகியோருடன் கலந்து ஆலோசித்த பின்பு ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இதைத்தவிர உயர்நீதிமன்றத்தில் நிலுவைப் பணிகளை முடிப்பதற்காக இரண்டு வருடங்களுக்கு மிகாமல் தற்காலிக பதவி வகிக்கக்கூடிய கூடுதல் நீதிபதிகளை நியமனம் செய்வதற்கு ஜனாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். மேலும், உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு நிரந்தர நீதிபதி தற்காலிகமாக பணிக்கு வராமலிருந்தாலோ அல்லது அவரின் கடமைகளை செய்ய முடியாதிருந்தாலோ அல்லது தற்காலிகமாக தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டாலோ அந்த இடத்தில் ஒரு செயல் நீதிபதியை நியமிக்க ஜனாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு நீதிபதி 62 வயது முடியும் வரை பதவி வகிப்பார். நிரந்தர, கூடுதல் அல்லது செயல் நீதிபதி ஒவ்வொருவரும் பதவிக்காலம் முடிவதற்கு முன்பு பின்வரும் வழிகளில் பதவியை விட்டு விலகலாம்.

1. ஜனாதிபதிக்கு எழுதி சமர்ப்பித்து இராஜினாமா செய்வதால்.
2. ஜனாதிபதியால் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டால் அல்லது ஒரு உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து வேறு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு இட மாற்றம் செய்யப்பட்டால்; மற்றும்
3. துர்நடத்தை அல்லது திறமையின்மை காரணமாக பாராளுமன்றத்தின் ஈரவைகளில் ஜனாதிபதி உரைப்படி மீது பதவி விலக்கப்பட்டால்.

தகுதிகள்

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி நியமனத்திற்கு அரசியலமைப்பில் பின்வருகின்ற தகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. அவர் ஒரு இந்தியக் குடிமகனாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அவர் 62 வயது முடிந்தவராக இருத்தல் கூடாது.
3. இந்திய நிலப்பரப்பில் நீதித்துறையில் நீதிப்பணியை அவர் பெற்றிருந்திருக்க வேண்டும்; அல்லது
4. குறைந்தது 10 வருடங்களாவது ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தில் ஓர் வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும்.

நீதிபதிகளின் சுதந்திரம்

உச்சநீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளைப்போல, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்த பின்வரும் வழிகளினால் அரசியலமைப்பு நாடுகிறது.

1. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் முக்கியமான அரசியலமைப்பு ஆணையுரிமையாளர்களாக உள்ளனர்.
2. மாநிலத்தின் தொகுப்பு நிதியிலிருந்து நீதிபதிகளின் சம்பளங்களும், படிகளும் வழங்கப்படுகின்றன.
3. அரசியலமைப்பு விதி 360ன்படி நிதி அவசரநிலைக் காலத்தில் தவிர, ஒரு நீதிபதிக்கு வழங்கக்கூடிய சம்பளத்தையும், படிகளையும் மற்றும் அவரின் பணி ஓய்விற்குப் பின்னர் உள்ள உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பாராளுமன்றத்தால் குறைக்க அல்லது வேறுபடுத்த முடியாது.
4. உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியின் பதவி நீக்கத்தைப் போல, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியின் பதவிநீக்கமும் ஒரு கடினமான வழிமுறையால் பின்பற்றப்படுகிறது; மற்றும்
5. ஒரு நீதிபதி தனது பணி ஓய்வுக்குப் பின்னர் எவ்வித வருவாய் தரும் பதவியையும் வகித்தல் கூடாது.

அதிகாரவரம்பும் அதிகாரங்களும்

அரசியலமைப்பின்படி சென்னை உயர்நீதிமன்றம் பின்வருகின்ற அதிகார வரம்பையும், அதிகாரங்களையும் பெற்றுள்ளது.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

1. ஆரம்ப முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு

மும்பை, கொல்கத்தா மற்றும் சென்னை ஆகிய மூன்று மாநில நகரங்களும் தங்களுடைய மாநில நகரங்களில் உருவாகும் சிவில் மற்றும் குற்ற வழக்குகளில் ஆரம்ப முறையீட்டு அதிகாரவரம்பை பெற்றிருந்தன. இருப்பினும், 1973 ஆம் ஆண்டின் குற்ற வழிமுறைச் சட்டத்தால் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆரம்ப முறையீட்டு குற்ற அதிகாரவரம்பு முழுவதும் எடுக்கப்பட்டது. சிவில் வழக்குகளை நடத்துவதற்கு நகர சிவில் நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆரம்ப முறையீட்டு சிவில் அதிகாரவரம்பு ஒழிக்கப்படவில்லை. அதாவது, வழக்கின் மதிப்பீடு உயர்வின் காரணமாக அது ஒழிக்கப்படவில்லை.

2. மேல் முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு

தமிழ்நாட்டில் உயர்நீதிமன்றம் தலையாய நீதிமன்றமாக உள்ளது. சிவில் மற்றும் குற்ற வழக்குகள் இரண்டிலும் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பை அது பெற்றுள்ளது, சிவில் பகுதியில், மாவட்ட நீதிபதியின் முடிவிலிருந்தும், உயர் மதிப்பீட்டின் காரணமாக துணை நீதிபதியின் முடிவிலிருந்தும் நேரடியாக மேல்முறையீடுகள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருகின்றன.

3. நீதிப்பேராணை அதிகாரவரம்பு

இந்திய அரசியலமைப்பு வடிவமைப்புக் குழுவின் தலைவரான பி.ஆர். அம்பேத்கரின் கருத்திற்கிணங்க, விதி 32 அரசியலமைப்பின் உயிரும் இதயமும் ஆகும், ஏனென்றால், நீதிப்பேராணைகள் மூலமாக ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனின் உரிமைகள், சுதந்திரம் மற்றும் சலுகைகள் போன்றவற்றை அது பாதுகாக்கிறது. அதேபோல, விதி 226ன் படி உயர்நீதிமன்றம் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பைப் பெற்றுள்ளது. ஆட்கொணர்பேராணை, கட்டளைப்பேராணை, தடுப்புபேராணை, சான்றுபேராணை மற்றும் தகுதிவினா பேராணை போன்ற ஐந்து பேராணைகள் உள்ளன.

4. கண்காணிக்கும் அதிகாரம்

உயர்நீதிமன்றம் இராணுவத் தீர்ப்பாயங்களைத்தவிர, தனது அதிகார வரம்பின் பரப்பிலுள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களையும் மற்றும் தீர்ப்பாயங்களையும் கண்காணிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது. உண்மையில், அது பரந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது.

5. மாநில நீதித்துறையின் தலைமையகம்

மாநில நீதித்துறையின் தலைமையகமாக, உயர்நீதிமன்றம் தனது மேல்முறையீட்டு மற்றும் மேற்பார்வை அதிகார வரம்பைத்தவிர, சில குறிப்பிட்ட விவகாரங்களில் துணை நீதித்துறையின் மீது நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வாறாக, உயர்நீதிமன்றம் அதிகாரம் பொதிந்ததாக உள்ளது. மேலும், அது பதிவு நீதிமன்றமாகவும் செயல்படுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, மாநிலத்தின் மிகமுக்கியமான வழக்குகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு அமர்வு அதிகாரவரம்பையும் அது பெற்றுள்ளது.

துணை நீதிமன்றங்கள்

சிவில் வழிமுறை சட்டத்துடன் தொடர்புள்ள சிவில் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் குற்ற வழிமுறைச் சட்டத்துடன் தொடர்புள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் போன்ற இரண்டு வகைகளாக துணை நீதிமன்றங்கள் பிரிக்கப்படுகின்றன. அகில இந்திய நீதிபதிகள் சங்கத்தின் வழக்கிற்கிணங்க, (1989) நாடு முழுவதும் துணை நீதித்துறையின் நீதி அலுவலர்களில் ஒரேமாதிரியான பதவிநிலை கொண்டுவர உச்சநீதிமன்றம் வலியுறுத்தியது. அதாவது, சிவில் பக்கத்தில் மாவட்ட நீதிபதி, கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி, சிவில் நீதிபதி (முதுநிலைப் பிரிவு) மற்றும் சிவில் நீதிபதி (இளநிலைப் பிரிவு) என்ற படிநிலையும், குற்றவியல் வழிமுறைச் சட்டம் வரையறுத்தபடி குற்றவியல் பக்கத்தில் செசன்ஸ் நீதிபதி, கூடுதல் செசன்ஸ் நீதிபதி, முதன்மை நீதித்துறை நடுவர் மற்றும் நீதித்துறை நடுவர் என்ற படிநிலையும் இருக்க வேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றம் வலியுறுத்தியது. கீழே வருகின்ற அட்டவனை துணை நீதிமன்றங்களின் படிநிலையைக் காண்பிக்கிறது.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

துணை நீதிமன்றங்களின் படிநிலையைக் காட்டும் அட்டவணை

	சிவில் பக்கம்	*குற்றவியல் பக்கம்*
1.	மாவட்ட நீதிபதி	செசன்ஸ் நீதிபதி
	↑	↑
2.	கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி	கூடுதல் செசன்ஸ் நீதிபதி
	↑	↑
3.	சிவில் நீதிபதி (முதுநிலைப் பிரிவு)	முதன்மை நீதித்துறை நடுவர்
	↑	↑
4.	சிவில் நீதிபதி (இளநிலைப் பிரிவு)	நீதித்துறை நடுவா

இத்துடன், சிறு காரண நீதிமன்றங்களும் உள்ளன. பிராந்திய சிறு காரணங்கள் சட்டத்தின்படி இவ்வகையான நீதிமன்றங்கள் மாவட்ட அளவிலோ அல்லது மாநில சிறு காரணங்கள் நீதிமன்ற சட்டத்தின்படி மாநகரங்களிலோ அமைக்கப்படுகின்றன.

மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனையுடன் ஆளுநரால் ஒரு மாவட்ட நீதிபதி நியமிக்கப்படுவார் என்றும், பணிநியமனம், இடமாற்றம் மற்றும் பதவி உயர்வு போன்றவைகளும் இதே வகையில் இருக்கும் என்றும் அரசியலமைப்பு கூறுகிறது. மாநில நீதிப் பணியின் பிற எந்தப் பதவியின் பணிநியமனம் தொடர்பாக, மாநில பொதுப்பணி ஆணையம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்துடன் ஆலோசித்து உருவாக்கிய விதிகளின்படி ஆளுநரால் நியமனம் செய்யப்படும் என்று அரசியலமைப்பு கூறுகிறது. விதி 235க்கிணங்க, துணை நீதிப்பணி உறுப்பினர்கள் மீதான நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு உயர்நீதிமன்றத்துடன் உள்ளது.

குடும்ப நீதிமன்றங்கள்

முறையான நீதிமன்றங்களின் படிநிலைகளுடன், இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் குடும்ப நீதிமன்றங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. 1984ஆம் ஆண்டின் குடும்ப நீதிமன்றங்கள் சட்டத் திற்கிணங்க, அதிகச் செலவினம் இல்லாமல் வழக்குகளை தீர்ப்பது மற்றும் முறையான நீதிமன்றங்களில் அதிகச் செலவு ஏற்படுவது போன்றவற்றைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, திருமணங்கள் மற்றும் குடும்ப விவகாரங்கள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு இவ்வகையான நீதிமன்றங்கள் அதிகாரங்களையும், அதிகார வரம்பையும் பெற்றுள்ளன. குடும்பம், விவாகரத்து, வரதட்சணை போன்றவற்றின் பிரச்சினைகள் தொடர்பான விவகாரங்களும் இவ்வித நீதிமன்றங்களால் கவனிக்கப்படுகின்றன. இவ்வித நீதிமன்றங்கள் சிவில் வழிமுறைச் சட்டத்தைப் பின்பற்றுகின்றன.

8.6 செயலகம்

இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் அதன் சொந்த செயலகத்தைப் பெற்றுள்ளது. அது மாநில நிர்வாகத்தின் நரம்பு மண்டலமாக இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளை பெற்றுள்ளது. ஒரு துறையின் அரசியல் தலைவராக அமைச்சரும், அத்துறையின் நிர்வாகத் தலைவராக செயலரும் உள்ளனர். ஒரு செயலர் ஒன்று அல்லது இரண்டு துறைகளுக்குத் தலைவராக இருக்கின்ற வேளையில், தலைமைச் செயலர் ஒட்டுமொத்த செயலகத்தின் தலைவராக இருக்கிறார் செயலர் என்பவர் வழக்கமாக ஒரு மூத்த அகில இந்தியப்பணி அலுவலராகவும் பொது நிர்வாகியாகவும் உள்ளார். இந்த விதிக்கு விதிவிலக்காக பொதுப்பணித் துறை ஒரு சிறப்பு நிர்வாகியான தலைமைப் பொறியாளரால் தலைமை வகிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் செயலகம் தலைமைச் செயலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது அது சென்னை புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் அமைந்துள்ளது.

துறைகள்

பொதுவாகவே, செயலகத்தில் துறைகளின் எண்ணிக்கை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறது. அது 15 துறைகளிலிருந்து 35 துறைகள் வரை உள்ளது தமிழ்நாட்டில் தலைமைச் செயலகத்தில் உள்ளடங்கியுள்ள துறைகள் பின்வருகின்றன.

1. பொதுநிர்வாகம்
2. உள்துறை
3. நிதி
4. பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள்
5. வருவாய்
6. சிறை
7. வனம்
8. விவசாயம்
9. தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு
10. பஞ்சாயத்துராஜ்ஜியம்
11. பொதுப் பணிகள்
12. கல்வி
13. திட்டமிடல்
14. நீர்ப்பாசனம் மற்றும் மின்சாரம்
15. சட்டம்
16. சமூக நலம்
17. வீட்டு வசதி
18. சிவில்விநியோகம்
19. போக்குவரத்து
20. உள்ளாட்சி அரசாங்கம்
21. வரிவிதிப்பு
22. தொழில்கள்
23. விளம்பரம் மற்றும் தகவல்
24. கூட்டுறவு
25. சுகாதாரம்

பணியாளர்களின் படிநிலை

தமிழ்நாட்டின் தலைமைச் செயலகம் நிலையான பதவிக்காலத்திற்கு நியமிக்கப்படுகின்ற அலுவலர்களைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் அரசாங்க ஊழியர்களின் ஓய்வு வயது 58 ஆகும். அகில இந்தியப் பணியாளர்களையும், தமிழ்நாடு பொதுப்பணி ஆணையத்தால் பணிநியமனம் செய்யப்படுகின்ற அலுவலர்களையும் செயலகம் பெற்றுள்ளது. ஒரு துறையில் உள்ள செயலக அலுவலர்களின் படிநிலை பின்வருமாறு உள்ளது.

செயலர்
↑
கூடுதல் செயலர்
↑
இணைச் செயலர்
↑
துணைச் செயலர்
↑
உதவிச் செயலர்
↑
சார்புச் செயலர்
↑
பிரிவு அலுவலர்
↑
உதவிப் பிரிவு அலுவலர்
↑
உதவியாளர்கள்
↑
சுருக்கெழுத்தர் மற்றும் தட்டச்சர்கள்
↑
அலுவலக உதவியாளர்கள்

செயலகத்தின் பணிகள்

செயலகம் ஒரு ஆலோசனைச் செயலியாக இருந்துகொண்டு பொதுக் கொள்கைகளின் அமுலாக்கத்தில் செயல்துறைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படைப் பணியாக இருப்பது அமைச்சர்கள் தங்களது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவிபுரிவதாகும். அது பின்வருகின்ற பணிகளைச் செய்கிறது.

1. மாநில அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் செயலகம் உருவாக்குகிறது.
2. மாநில அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் அது ஒருங்கிணைக்கிறது.
3. மாநில வரவுசெலவுத் திட்டத்தை அது தயாரிக்கிறது. மற்றும் பொதுச் செலவினத்தின் மீது கட்டுப்பாடு விதிக்கிறது.
4. சட்டங்கள் மற்றும் விதிகளை அது தயாரிக்கிறது.
5. கள முகமைகளால் அமுலாக்கம் செய்யப்படுகின்ற கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் அது மேற்பார்வையிடுகிறது.
6. பொதுக் கொள்கைகளின் அமுலாக்க முடிவுகளை அது ஆய்கிறது.
7. மற்ற மாநில அரசாங்கங்களுடன் அது தொடர்புகளை நிலைநிறுத்துகிறது.
8. அமைப்பு மற்றும் முறைகளின் மூலமாக அமைப்புமுறை முன்னேற்றத்தை வளர்க்க அது ஆரம்ப நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது.
9. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பது போன்ற சட்டத்துறைக்கு அமைச்சர்கள் செய்யும் பொறுப்புகளுக்கு அது உதவிபுரிகிறது.

10. துறைகளின் தலைவர்களை அது நியமிக்கிறது மற்றும் சம்பளம் போன்ற அதுதொடர்பான பணிகளை கவனிக்கிறது.
11. பணிவிதிகள் மற்றும் அவைகளின் திருத்தங்களுக்கு அது ஒப்புதல் அளிக்கிறது.
12. மாநிலத்தின் நிதிநிலையை மேம்படுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அது ஆராய்கிறது.
13. மாநில அரசாங்கத்தின் ஒரு சிந்தனைக் களஞ்சியமாக அது பணிபுரிகிறது.
14. செயலகத்தின் முறையான செயல்பாட்டில் தலைமைச் செயலருக்கு அது உதவுகிறது; மற்றும்
15. மக்களிடமிருந்து புகார்கள், விண்ணப்பங்கள் மற்றும் முறையீடுகளைப் பெற்று அவைகளை அது தீர்த்துவைக்கிறது.

தலைமைச் செயலர்

தலைமைச் செயலர் மாநிலச் செயலகத்தின் செயல்துறைத் தலைவராக உள்ளார். மாநில நிர்வாகத்தின் நிர்வாகத் தலைவராக அவர் உள்ளார் மற்றும் மாநில நிர்வாகப் படிநிலையின் உச்சத்தில் நிற்கிறார். உண்மையில், அவர் அனைத்துச் செயலர்களின் தலைவராக இருந்து அனைத்துத் துறைகளையும் கட்டுப்படுத்துகிறார். அவர் மாநிலத்தில் மிகவும் மூத்த சிவில் பணியாளராக இருக்கிறார். மாநில அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட செயல் விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் அவர் பெற்றுள்ளார். மேலும், மரபுகளிலிருந்தும் சில அதிகாரங்களை அவர் பெறுகிறார். அவர் பின்வருகின்ற பிரதான பணிகளையும், மற்ற பணிகளையும் செய்கிறார்.

பிரதான பணிகள்

1. முதலமைச்சருக்கு ஒரு ஆலோசகராக, மாநில அமைச்சர்களால் அனுப்பப்படும் முன்வரைவுகளின் நிர்வாக உள்ளடக்கங்களை தலைமைச் செயலர் விளக்குகிறார்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

2. அமைச்சர் குழுவிற்கு செயலராக, அமைச்சர்குழு கூட்டங்களுக்கான நிகழ்ச்சிநிரலை அவர் தயாரிக்கிறார் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகளின் பதிவுகளைப் பாதுகாக்கிறார்.
3. சிவில் பணியின் தலைவராக, மூத்த மாநில சிவில் பணியாளர்களின் நியமனம், இடமாற்றம் மற்றும் பதவி உயர்வு தொடர்பானவற்றை அவர் கவனிக்கிறார்.
4. தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளராக, துறைகளுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்பை நோக்கி அவர் பணிபுரிகிறார். துறைகளுக்கிடையேயான சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தலைவராக அவர் இருக்கிறார்.
5. சில குறிப்பிட்ட துறைகளின் தலைவராக, அவைகளை மேற்பார்வையிடுகிறார் மற்றும் கட்டுப்படுத்துகிறார்; மற்றும்
6. சிக்கல் தீர்க்கும் நிர்வாகியாக, வெள்ளம், வறட்சி, இனக் கலவரங்கள் போன்ற சிக்கலான நேரங்களில் மிகவும் முக்கிய பங்கில் அவர் செயல்படுகிறார்.

மற்ற பணிகள்

1. துறைகளுக்குள் அடங்காத அனைத்து விவகாரங்களையும் தலைமைச் செயலர் கவனிக்கிறார்.
2. ஒட்டுமொத்த செயலகத்தின் மீதான பொது மேற்பார்வை மற்றும் கட்டுப்பாட்டை அவர் செயல்படுத்துகிறார்.
3. தொடர்புடைய மாநில உறுப்பினராக உள்ள மண்டலக் கவுன்சிலின் செயலராக சுழற்சி முறையில் அவர் செயல்படுகிறார்.
4. செயலகக் கட்டிடம், அமைச்சர்களுடன் தொடர்புடைய பணியாளர்கள், செயலக நூலகம் மற்றும் செயலகத் துறைகளின் பணியாளர்கள் மீதான நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை அவர் பெற்றுள்ளார்.

5. மாநில அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் பிற மாநில அரசாங்கங்கள் போன்றவைகளுக்கிடையே தகவலின் பிரதான வழியாக அவர் இருக்கிறார்.
6. சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, திட்டமிடல் போன்ற நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கில் அவர் செயல்படுகிறார்.
7. மாநில அரசாங்கத்தின் ஒரு பேச்சாளராக அவர் செயல்படுகிறார்.
8. தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சிலின் கூட்டங்களில் அவர் கலந்து கொள்கிறார்.
9. மாநில அரசாங்கத்தின் தலைமை பொதுமக்கள் தொடர்பு அலுவலராக அவர் செயல்படுகிறார்.; மற்றும்
10. அரசியலமைப்பு விதி 356-ன்படி மாநிலத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சி அமுல்படுத்தப்படும் போது, மத்திய ஆலோசகர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது ஆளுநருக்கு முதன்மை ஆலோசகராக அவர் செயல்படுகிறார்.

இவ்வாறாக, மொத்தத்தில் தமிழ்நாட்டின் தலைமைச் செயலகம் மாநில நிர்வாகத்தின் நரம்பு மண்டலமாக இருக்கிறது. இதேபோல, தமிழ்நாட்டில் அனைத்துச் செயலர்களின் தலைவராக உள்ள தலைமைச் செயலர் குறிப்பாக செயலக நிர்வாகத்தின் நரம்பு முறைமையாக இருக்கிறார்,

8.7 கீழ்நிலையிலுள்ள கிராம அலுவலர் (VAO) வரையிலான மாவட்ட நிர்வாக அமைப்பும் அவைகளின் பணிகளும்

இந்தியாவில் நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அலகாக மாவட்டம் உள்ளது. "தனி நிர்வாக நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பே மாவட்டம்" என்று ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கிலச் சொல்லகராதி இலக்கணப்படுத்துகிறது. ஒரு மாவட்டம் பொதுவாக பெரிய நகரத்தின் மீது பெயரிடப்படுகிறது. ஆதலால், படிநிலை நிர்வாகத்தில் ஒரு

நிர்வாக அலகாக மாவட்டம் உள்ளது. அந்தப் படிநிலை நிர்வாகமானது கிராமங்கள், சிறு நகரங்கள் மற்றும் பெருநகரங்கள் போன்ற பூகோளப் பரப்பளவு களங்களின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றுள்ளது. எனவே, ஒரு மாவட்டமாக சட்டப்படியாக அறிமுகமான ஒரு களமாக இருப்பதால், மாவட்ட நிர்வாகம்' என்ற வார்த்தை அரசாங்கப் பணிகளின் மேலாண்மை எனப் பொருள்படுகிறது. இந்தியாவில் ஊரக மாவட்டம், நகர மாவட்டம், தொழில் மாவட்டம், பின்னிலை மாவட்டம் மற்றும் மலை மாவட்டம் என்று ஐந்து வகைகள் உள்ளன.

மாவட்ட நிர்வாகத்தின் தன்மைகள்

பொதுவாகவே, மாவட்ட நிர்வாகம் பின்வருகின்ற தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளது.

1. மாவட்ட அளவில்தான் மாநில அரசாங்கம் மக்களுடன் தொடர்புகொள்ள வருகிறது.
2. ஆலோசனைச் செயலி அல்லது செயலகப் பணிகளுக்கு பதிலாக மாவட்ட நிர்வாகம் ஒரு களப்பணியாக உள்ளது.
3. மாவட்ட அளவிலான பிரச்சினைகள் மாவட்டம் தொடர்பான ஸ்தலசுய தன்மையானவைகளாக உள்ளன.
4. மாவட்ட அளவில் கொள்கை உருவாக்கம் முடிவடைந்து அமுலாக்கம் தொடங்குகிறது.
5. மாநில அரசாங்கத்தின் இறுதி முகவராகவும், மாவட்டத்தில் எந்தச் செயல்பாடு அல்லது நிகழ்வுக்கான ‘அவ்விட மனிதன்’ என்றும் மாவட்ட அலுவலர் இருக்கிறார். மற்றும்
6. மாவட்டத்தில் அலகுகளின் பணிச்செயல்பாடு ஒட்டுமொத்தமாக உள்ளது. அதிக எண்ணிக்கையுள்ள துறைகள் மாவட்ட அளவில் தங்களது கள முகமைகளைப் பெற்றுள்ளன.

மாவட்ட அளவிலான பணியாளர்கள்

மாவட்ட நிர்வாகத்தின் தலைவராக மாவட்ட ஆட்சியாளர் உள்ளார். 1772ல் வருவாய் வசூலித்தல் மற்றும் நீதி வழங்குதல்

ஆகிய இரட்டை நோக்கத்திற்காக, முதல்முதலில் வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ் என்பவரால் மாவட்ட ஆட்சியாளர் பதவி உருவாக்கப்பட்டது. சரியாகக் கூறினால், ஆரம்பத்தில் நிலவருவாய் வசூலிப்பதற்காக மட்டுமே மாவட்ட ஆட்சியாளர் இருந்தார். ஆனால், தற்போது மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு மிகுதியான பணிகள் உள்ளன. மாவட்ட ஆட்சியாளரின் பொதுவான பங்குகளும் பணிகளும் பின்வருமாறு.

1. மாவட்ட ஆட்சியாளராக, நில வருவாயை வசூலிப்பதற்கு அவர் கடமைப்பட்டவர்.
2. மாவட்ட நீதிபதியாக, மாவட்டத்தில், சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை பராமரிக்க அவர் கடமைப்பட்டுள்ளார்.
3. மாவட்ட அலுவலராக, மாவட்டத்திற்குள் சம்பளம், இடமாற்றம் போன்ற பணியாளர் விசயங்களை கவனிக்க அவர் கடமைப்பட்டவர்.
4. மேம்பாட்டு அலுவலராக, ஊரக மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் அமுலாக்கத்திற்கு பொறுப்புடையவராக அவர் உள்ளார்.
5. தேர்தல் அலுவலராக, மாவட்டத்தில் பாராளுமன்றம், மாநிலச் சட்டசபை மற்றும் உள்ளாட்சி அரசாங்கம் ஆகியவைகளுக்கு நடத்தப்படும் தேர்தல்களுக்கு அவர் தலைவராக இருக்கிறார். எனவே, மாவட்டத்தில் தேர்தல் பணிகளை அவர் ஒருங்கிணைக்கிறார்.
6. மாவட்ட மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு அலுவலராக, பத்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு செயல்பாடுகளை அவர் நடத்துகிறார்.
7. தலைமைப் பாதுகாப்பு அலுவலராக, மாவட்டத்தில் மிக முக்கியமானவர்களின் சுற்றுலா மற்றும் தங்குதலில் பாதுகாக்க அவர் கடமைப்பட்டவர்.
8. ஒருங்கிணைப்பாளராக, மாவட்ட அளவிலான மற்ற பணியாளர்களையும் துறைகளையும் அவர் மேற்பார்வையிடுகிறார்.

9. மாவட்ட திட்ட அமுலாக்க குழுவிற்கு அவர் தலைமை வகிக்கிறார்.
10. மாவட்டத்தில் பொது விழாக்களின் போது மாநில அரசாங்கத்தின் அலுவலகப் பிரதிநிதியாக அவர் செயல்படுகிறார்.
11. மாநில அரசாங்கத்தின் பொதுமக்கள் தொடர்பு அலுவலராக அவர் செயல்படுகிறார்.
12. இயற்கைச் சீற்றத்தின் போதும் மற்ற அவசர நிலைகளின் போதும் சிக்கல் தீர்க்கும் தலைமை நிர்வாகியாக அவர் செயல்படுகிறார்.
13. உள்ளாட்சி அரசாங்க நிறுவனங்களை அவர் மேற்பார்வையிடுகிறார் மற்றும் கட்டுப்படுத்துகிறார்.
14. சிவில் பாதுகாப்புத் தொடர்பான பணிகளை அவர் மேற்கொள்கிறார்; மற்றும்
15. உணவு மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் சிவில் விநியோகங்களுக்கு அவர் பொறுப்புடையவராக இருக்கிறார்.

எனவே, மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சியாளர் பல்வேறு பணிபுரியும் பணியாளராக உள்ளார். உண்மையில், மக்களுக்காக அதிக எண்ணிக்கையுள்ள திட்டங்களை அமுல்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ள அரசாங்கத்தின் பொதுநல அரசுக் கொள்கைக்கேற்ப, ஒரு மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு அதிகமான பணிப்பளுச் செயல்பாடுகள் உள்ளன. நடைமுறையில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பதவி மிக அதிக மதிப்புள்ளதாக உள்ளது. மாவட்ட நிர்வாகத்தின் நாயகனாக மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் உள்ளார். மாவட்ட அளவிலான மற்ற முக்கிய பணியாளர்கள் பின்வருகின்றனர்.

1. காவல் கண்காணிப்பாளர்
2. மாவட்ட மருத்துவ அலுவலர்
3. மாவட்ட சுகாதார அலுவலர்

4. மாவட்ட வன அலுவலர்.
5. கூட்டுறவு சங்கங்களின் துணைப்பதிவாளர்
6. மாவட்ட விவசாய அலுவலர்
7. மாவட்ட தொழில்கள் அலுவலர்
8. மாவட்ட நீதிபதி
9. பின்னிலை வகுப்பு நல அலுவலர்
10. சிறைகள் கண்காணிப்பாளர்
11. மாவட்ட தொழிலாளர் அலுவலர்

கோட்ட அளவு

தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக வருவாய் நிர்வாகத்திற்கும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை பராமரிக்கவும் கோட்ட நிர்வாகத் தலைவராக வருவாய் கோட்ட அலுவலர் உள்ளார். ஆனால், கோட்ட அளவிலான மேம்பாட்டு நிர்வாகம் உதவி இயக்குனர் (மேம்பாடு) என்பவரால் தலைமை வகிக்கப்படுகிறது. (முன்னர் கோட்ட மேம்பாட்டு அலுவலர் - DDO). உதவி இயக்குனர் (மேம்பாடு) என்ற அலுவலரின் கீழ் விவசாயம், கூட்டுறவு, தொழில், கல்வி, விலங்கு பராமரிப்பு மற்றும் சுகாதாரம் போன்றவைகளுக்கான விரிவாக்க அலுவலர்கள் பணியாளர்களாக உள்ளனர்.

தாலுகா அளவு

தமிழ்நாட்டில் தாலுகா அளவிலான நிர்வாகத்தின் தலைவராக தாசில்தார் என்ற வட்டாட்சியர் உள்ளார். இங்கே, தாலுகா என்பது வட்டம் என்று பொருள்படும். வட்ட அளவில் வட்டாட்சியருக்கு உதவி புரிவதற்குத் துணை வட்டாட்சியர்கள் உள்ளனர். மேம்பாட்டு நிர்வாகத்திற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் அல்லது பிளாக் மேம்பாட்டு அலுவலர் (BDO) அதன் தலைவராக இருக்கிறார் மற்றும் அவருக்குக்கீழ் விவசாயம், சுகாதாரம், கூட்டுறவு, விலங்கு பராமரிப்பு, கல்வி மற்றும் தொழில் போன்றவைகளுக்கான விரிவாக்க அலுவலர்களும் உள்ளனர்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

பிர்க்கா அளவு

பிர்க்கா அளவிலான வருவாய் நிர்வாகத்தின் தலைவராக வருவாய் ஆய்வாளர் உள்ளார். பிர்க்கா என்பது துணை வட்டம் என்று பொருள்படும். தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு தாலுகாவும் பல பிர்க்காக்களாக பிரிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இதன் பெயர் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறது.

கிராம அளவு

கிராம அளவிலான நிர்வாகத்தின் தலைவராக கிராம நிர்வாக அலுவலர் இருக்கிறார். களத்தில் குறிப்பாக கிராமத்தில் மிக முக்கியமான பணியாளராக அவர் உள்ளார். அவருக்குக்கீழ் கிராம மட்டத்திலான பணியாளர்கள் உள்ளனர். வருவாய், காவல் மற்றும் பொது நிர்வாகக் கடமைகளை அவர் செய்கிறார். கிராம அளவில் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகவும் அவர் செயல்படுகிறார்.

பயிற்சி

பகுதி அ

I. கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் ______ பகுதியில் மாநில அரசாங்கம் விளக்கப்படுகிறது.
2. ஆளுநர் மாநில செயல்துறையின் ______ தலைவராக உள்ளார்.
3. மாநிலத்தில் அமைச்சரவை ______ க்கு பொறுப்புடையதாக உள்ளது.
4. 1963ல் கே. காமராஜ் ______ க்கிணங்க தனது முதலமைச்சர் பதவியை இராஜினாமா செய்தார்.
5. மாநில சட்டத்துறையின் மேலவையாக ______ உள்ளது.
6. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ______ ஆல் நியமிக்கப் படுகின்றனர்.
7. சட்டக் கவுன்சில் உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ______ ஆக உள்ளது.
8. செயலகத்தில் ஒரு துறையின் நிர்வாகத் தலைவர் ______ ஆவார்.
9. நீதிப்பேராணைகளின் எண்ணிக்கை ______ ஆகும்.
10. மாவட்ட நிர்வாகம் ______ நிர்வாகமாக உள்ளது.

II. பின்வருபவற்றை பொருத்துக

11.	விதி 370	-	ஆளுநர்
12.	விதி 153	-	முதலமைச்சர்
13.	விதி 163	-	மேலவை
14.	விதி 170	-	ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்
15.	விதி 171	-	தேசிய அவசரநிலை
16.	விதி 352	-	சட்டசபை